

2 Samuel 13

שמואל ב פרק יג

ח ותלך תמר בית אמנון אחיה והוא שכב ותקח את־הבצק ותלוש (ותלש) ותלכב לעיניו ותבשל את־הלכות:

8 So Tamar went to her brother Amnon's house; and he was laid down. And she took flour, and kneaded *it*, and made cakes in his sight, and did bake the cakes.

ט ותקח את־המשרת ותצק לפניו וימאן לאכול ויאמר אמנון הוציאו כל־איש מעליו ויצאו כל־איש מעליו:

9 And she took a pan, and poured *them* out before him; but he refused to eat. And Amnon said, Have out all men from me. And they went out every man from him.

י ויאמר אמנון אל־תמר הביאי הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את־הלכות אשר עשתה ותבא לאמנון אחיה החדרה:

10 And Amnon said unto Tamar, Bring the meat into the chamber, that I may eat of thine hand. And Tamar took the cakes which she had made, and brought *them* into the chamber to Amnon her brother.

יא ותגש אליו לאכל ויחזק־בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי:

11 And when she had brought *them* unto him to eat, he took hold of her, and said unto her, Come lie with me, my sister.

יב ותאמר לו אל־אחי אל־תענני כי לא־יעשה כן בישראל אל־תעשה את־הנבלה הזאת:

12 And she answered him, Nay, my brother, do not force me; for no such thing ought to be done in Israel: do not thou this folly.

יג ואני אנה אוליך את־חרפתי ואתה תהיה כאתר הנבלים בישראל ועתה דבר־נא אל־המלך כי לא ימנעני ממך:

13 And I, whither shall I cause my shame to go? and as for thee, thou shalt be as one of the fools in Israel. Now therefore, I pray thee, speak unto the king; for he will not withhold me from thee.

יד ולא אבה לשמע בקולה ויחזק מלמנה ויענה וישכב אתה:

14 Howbeit he would not hearken unto her voice: but, being stronger than she, forced her, and lay with her.

טו וישנאה אמנון שנאה גדולה מאד כי גדולה השנאה אשר שנאה מאהבה אשר אהבה ויאמר־לה אמנון קומי לכי:

15 Then Amnon hated her exceedingly; so that the hatred wherewith he hated her *was* greater than the love wherewith he had loved her. And Amnon said unto her, Arise, be gone.

טז ותאמר לו אל־אודת הרעה הגדולה הזאת מאחרת אשר־עשית עמי לשלחני ולא אבה לשמע לה:

16 And she said unto him, *There is* no cause: this evil in sending me away *is* greater than the other that thou didst unto me. But he would not hearken unto her.

יז ויקרא את־נערו משרתו ויאמר שלח־נא את־זאת מעלי החוצה ונעל הדלת אחריה:

17 Then he called his servant that ministered unto him, and said, Put now this *woman* out from me, and bolt the door after her.

יח ועליה כתנת פסים כי כן תלבשן בנות־המלך הבתולות מעילים ויצא אותה משרתו החוץ ונעל הדלת אחריה:

18 And *she had* a garment of divers colours upon her: for with such robes were the king's daughters *that were* virgins apparelled. Then his servant brought her out, and bolted the door after her.